

РЕШЕНИЕ

№ 4126

гр. София, 10.12.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Павлова

Полина Якимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **7558** по описа за **2010** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 15.07.2010 г. по НАХД № 6315/ 2010 г., Софийски районен съд, НК, 18 състав, е отменил наказателно постановление № 23 2301101/ 14.12.2009 г., издадено от директора на Д. „И. по труда” – Софийска О., с което, на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 413, ал. 3 от Кодекса на труда, за нарушение на чл. 63, ал. 2 вр. ал. 1 от КТ на „К. – И. У.” Е., в качеството му на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв.

Срещу така постановеното решение е подадена касационна жалба от административно – наказващия орган с оплаквания, че същото е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон. Подателят ѝ сочи, че СРС е достигнал до погрешен извод, че НП е издадено от некомпетентен орган предвид започване и довършване на нарушението на територията на район „Т” – Столична община. Пзовава се на вписванията в протокола за извършена проверка, в АУАН и НП, че адресът на посещения обект – градински център, е на Околовръстен път № 111 - 113 до Института по генетика на БАН, което означава, че се касае за територия, попадаща в обхвата на контролната дейност на служителите на Д. „И. по труда” – С. О..

В съдебно заседание касаторът, чрез представител по пълномощие, поддържа жалбата. Представя заповед на изпълнителния директор на ИА „ГИТ” от 21.10.2009 г., с която служители на ведомството да натоварени да извършват проверки за спазване на трудовото законодателство в обекти на контрол на Д „ИТ” С. град и Д „ИТ” П, сред които актосъставителят и свидетелят Г.

Ответникът оспорва жалбата и сочи, че изводът на СРС относно липсата на териториална компетентност на издателя на НП не е опроверган, доколкото Милчин не е упоменат в новото писмено доказателство.

Представителят на С градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК съдът разглежда жалбата само на сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон.

Основания за нищожност и недопустимост на обжалвания съдебен акт не са наведени от касационния жалбоподател. Съдът служебно не открива такива, поради което атакуваното в настоящето производство решение се възприема от АССГ за валидно и допустимо

При постановяването му е допуснато нарушение на материалния закон.

За да обоснове извода, че местонахождението на проверявания обект – градински център, се намира на територията на район „Т”, Столична община, районният съд е ценил писмо от управителя на „ГИС С.” Е. до пълномощника на ответника, според което административните адреси ул. „Околовръстен път” № 111 и № 113 с отнасят за имоти с посочени в писмото планоснимачни номера, които се намират на територията на район „Т”. Тяхното удостоверяване било извършено съобразно изготвен през 2005 г. проект за номерация на административните адреси. „ГИС С.” Е. е търговско дружество, учредено с решение на Столичен общински съвет, което създава и поддържа информационна система на Столична община, съдържаща актуални данни за кадастралните и устройствени планове на С., както и други географски данни. В конкретния случай информацията, изходяща от търговския субект, касае местонахождението на административни адреси, но не съответства на разпоредбата на чл. 2, т. 22 и т. 23 от Закона за териториалното деление на столичната община и големите градове, в които са дефинирани границите на два от двадесет и четирите района на Столична община – „Кремиковци” и „Панчарево”, които са включени в териториите, подведомствени на Д. „И. по труда” – С. О.. Анализът на текстовата част от цитираните разпоредби, онагледен с графичните данни, достъпни в интернет страницата на Столична община, с обозначен източник „ГИС С.” Е., показва, че градинският център, чието местоположение е конкретно посочено и в констативния протокол, и в АУАН, и в НП, попада в териториалния обхват на компетентност на

служителите от Д"ИТ" С. О.. Поради това съдът приема, че актът за установяване на административното нарушение е съставен от компетентен орган. Изводът се потвърждава от приетата в с.з. на 26.11.2010 г. заповед на изпълнителния директор на ИА „ГИТ“.

Районният съд е подложил на детайлен анализ събраните по делото доказателства, въз основа на който е обосновал извод за доказаност на административно нарушение по чл. 414, ал. 3 КТ. „К. – И. У.” Е., в качеството си на работодател, е допуснал в градинския център да работи св. С без да е налице сключен договор с нея и без същата да е получила копие от уведомлението до НАП. Това заключение намира подкрепа в показанията на св. Еленкина и Ганчев, както и от декларацията на Стоянова, трудов договор № 94/ 29.10.2009 г., уведомление от същата ден. Към 29.10.2009 г., 10,35 ч между ответното дружество и С не е било налице валидно трудово правоотношение.

Към датата на устните състезания в АССГ нормата на чл. 414, ал. 3 КТ (изм. - ДВ, бр. 48 от 2006 г., в сила от 01.07.2006 г., изм. - ДВ, бр. 108 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г.) предвижда, че работодател, който наруши разпоредбите на чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение. Историческото тълкуване на разпоредбата показва, че законодателят е предвидил размера на имуществената санкция в широки граници за разлика от предишната редакция на нормата, с която същата е точно определен – 15 000 лв за всяко отделно нарушение.

Съдът намира, че макар нарушението да е типично за вида си и да не разкрива по – ниска степен на обществена опасност спрямо други нарушения от съответния вид, по аргумент от чл. 3, ал. 2 от ЗАНН размерът на наложената имуществена санкция следва да бъде изменен. Съгласно действащата понастоящем редакция на нормата потвърждаването на НП би означавало търговецът да бъде санкциониран с максимално по размер наказание. При липсата на данни нарушение от този вид да е извършено преди съставяне на АУАН № 23 2301101/ 02.11.2009 г., и при липса на отегчаващи отговорността обстоятелства съдът намира, че санкция в размер на законово определения минимум от 1500 лв съответства на превантивната и преустановителна цел на закона.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 и ал. 3 от АПК вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 15.07.2010 г. по НАХД № 6315/ 2010 г., С районен съд, НК, 18 състав.

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23 2301101/ 14.12.2009 г., издадено от директора на Д. „И. по труда” – Софийска О., с което, на основание

чл. 416, ал. 5 вр. чл. 413, ал. 3 от Кодекса на труда, за нарушение на чл. 63, ал. 2 вр. ал. 1 от КТ на „К. – И. У.” Е., в качеството му на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв, като изменя същата на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: